

autorisation i den kommune, hvor forretningsstedet er beliggende (hjemstedsautorisation). Endvidere må han ikke være idømt straf som nævnt i § 5, stk. 1, hverken før han fik sin hjemstedsautorisation eller efter. Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt på det tidspunkt, da mesteren søger autorisation uden for sit hjemsted, beror det på vedkommende kommunalbestyrelses skøn, om den vil udfærdige autorisationen.

Det skønnes rimeligt, at mestrene over for hver kommunalbestyrelse, hos hvilken de kræver sig autoriseret, stiller sædvanligt depositum for forsvarende udførelse af installationsarbejder i den pågældende kommune.

Depotet vil formentlig hyppigst blive stillet i form af deponering af bank- eller sparekassebog, men er naturligvis ikke bundet til denne form, og ofte, hvor talen er om et større firma, der søger autorisation inden for et stort antal kommuner — hvilket vel især vil vise sig praktisk for flaskegas-selskaberne — vil andre former anbefale sig, f. eks. forsikringsmæssige ordninger eller bankgarantier.

I øvrigt bemærkes, at det må være ganske klart, at mestrene i enhver henseende skal rette sig efter de i de enkelte kommuner særligt fastsatte bestemmelser, jfr. § 10.

Til § 5.

Den ubetingede ret til at opnå autorisation bør ikke gælde personer, der inden for et vist kortere tidsrum, som er foreslået fastsat til 3 år, har været straffet for overtrædelse af lovgivningen om gas-, vand- og afløbsinstallationer eller de i medfør af denne udfærdigede administrative bestemmelser. Det samme gælder ansøgere, som tidligere har haft autorisation, men er frataget autorisationen på grund af forsømmelige forhold.

Når en ansøger, der opfylder eksamensbetingelserne, ikke i medfør af § 4, jfr. § 5, har krav på autorisation, bliver det et skønsspørgsmål for den enkelte kommunalbestyrelse at afgøre, om autorisation bør gives. Man har herved forudsat, at autorisation normalt ikke gives, når ansøgeren ikke opfylder kravet i § 4, stk. 1, pkt. 4), om at være rådig over sit bo, eller når han ikke har fast værksted inden for noget forsyningsområde, hvorved i øvrigt bemærkes, at det ved § 7 foreslås, at allerede givne autorisationer automatisk bortfalder under de nævnte omstændigheder. En ansøger, der ikke stiller sædvanligt depositum etc., bør almindeligvis heller ikke autoriseres, da kravet om, at depositum til enhver tid er til rådighed, ifølge § 4, stk. 2, i visse tilfælde er en betingelse for at kunne bevare autorisationen. Når de i § 4, stk. 1, pkt. 1)-4), nævnte betingelser er opfyldt, bør der imidlertid

kun blive tale om nægtelse af autorisation, såfremt ansøgeren inden for de sidste 3 år er idømt straf for gentagen eller graverende overtrædelse af her henhørende lovgivning m. v., eller når en tidligere givet autorisation er tilbagekaldt efter installationslovens § 5 eller efter forslagens § 8, stk. 3, således at det må anses for betænkeligt at autorisere den pågældende i det mindste uden begrænsninger i autorisationen. Ved den konkrete bedømmelse af, om andragendet bør afslås, må der navnlig lægges vægt på, om der i ansøgerens tidligere forhold skønnes at foreligge en nærliggende fare for misbrug af en eventuel autorisation.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til § 6, stk. 2, i installationsloven af 1937.

Kravet om, at beslutninger, hvorved en autorisation nægtes eller begrænses, skal være ledsaget af begrundelse, sigter ikke på tilfælde, hvor en begrænsning af en autorisation er sket efter ansøgerens eget ønske, jfr. bemærkningerne til § 3, stk. 1.

Dersom autorisation nægtes en ansøger, der efter § 4, jfr. § 5, har krav derpå, eller en sådan autorisation begrænses uden ansøgerens ønske, jfr. § 3, stk. 1, kan sagen ikke påklages til ministeren for offentlige arbejder, da der her er tale om rene retsspørgsmål, som udelukkende henhører under domstolene. For ministeren for offentlige arbejder kan således kun påklages beslutninger, der beror på vedkommende kommunalbestyrelses skøn. I de tilfælde, hvor ministeren omgør kommunalbestyrelsens beslutning, er kommunalbestyrelsen naturligvis forpligtet til at udfærdige autorisation i overensstemmelse med ministerens afgørelse af sagen.

Klagefristen svarer til den i § 6, stk. 4, i installationsloven af 1937 anførte.

Til § 7.

Paragraffen forudsætter, at en kommunalbestyrelse, der bliver bekendt med, at en i kommunen autoriseret mester ophører med at opfylde de pågældende betingelser, skal underrette ministeriet for offentlige arbejder herom, jfr. § 11, stk. 1, samt i det omfang, hvori kommunalbestyrelsen er bekendt med, at den pågældende mester har opnået autorisation også i andre kommuner, give disse fornøden underretning om sagen.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer delvis til § 5 i installationsloven af 1937. Dog er det fundet hensigtsmæssigt at give nærmere bestemmelser om anvendelse af de af mestrene stillede deposita.